

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iuliu-Septembrie al anului 1887, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Bani de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Poste Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei, unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iuliu 1887, să-și înnoiască abonamentul, pentru că altfel espeditura va fi silită a sista espedirea foaiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 1 Iuliu.

Vênarea după mandate de deputați dietali s'a încheiat și acum este la rënd, ca să ne dăm seama, că oare reprezentată este Ungaria cu aleșii de acum pe un period de 5 ani prin bărbații cei mai valoroși, sau că între aleși sunt o mulțime de oameni recrutați din toate păturile societății și mulți dintre ei oameni, cari și-au greșit cariera, aristocrați, cari și-au făcut studiile la o masă lângă cărți, advocați fără clientelă s. a. m. Puțin, de tot puțin este numărul acelor, cari au calificațiunea recerută pentru de a participa la lucruri legislative, ear pe o parte însemnată numai vanitatea i au dus la mandat.

Cumcă acești din urmă nu vor contribui la controlarea guvernului, la luminarea ideilor și în genere la prosperarea patriei, este evident, rămâne însă totuși ceva pentru ei, și adecă, să-și ridice diurne regulate.

Aceasta am trebuit să o anticipăm pentru ca să venim la conclusioni logice. În alte țeri se aleg în parlament figurile cele mai remarcabile din viața publică și astfel fac aleșii onoare țerei lor, dar totodată și alegătorii sunt onorați cu astfel de aleși. La noi în Ungaria de la un măstru cât de sërman, ca să-și poată face un stabiliment pentru industrie să cere un document de calificațiune, —

dar după cum am vădut, pentru aleșii la dieta țerei alta nu se cere, decât să fie înscris undeva în țeară în vr'o listă de alegătorii. Cumcă posedea el oare calificațiunea spirituală și morală de a îndeplini postul de legislator cu demnitate, nu se mai întreabă. Fără voie ni se obtrude întrebarea, că oare noi românii din Ungaria să nu avem mai mulți de 5 bărbați, cari să fie vrednici să șeadă în dieta țerei; și punându-ne întrebarea aceasta, trebuie să ne alegem una din două, sau să ne rușinăm, că nu avem mai mulți bărbați de valoare sau să se rușineze cei ce nu i-au căutat, sau mai bine dis, nu numai că nu i-au căutat, dar le-au făcut chiar imposibilă intrarea lor în parlamentul țerei.

Guvernul și în genere societatea maghiară va căuta să demonstreze lumea și celorlalte state europene, cumcă în Ungaria nu există naționalități, decât nesce masse de oameni sëraci, proști, și neacesibili pentru cultură, ear fruntea și elita țerei sunt curat numai maghiarii, și oamenii, cari scriu istoria contemporană și sunt plătiți și subvenționați de guvern — ca de atari ne vor presenta și posterității.

Din scrierea de astfel de istorii de regulă se nasce conflict între diferitele popoare și cei ce scriu istorii false vor cu tot prețul, ca să se continue ura și cearta între români și maghiari ca să nu mai aibă sfârșit, până când vor fi și trăi aceste două popoară. În înțelesul bine priceput al nostru dar și al fraților maghiari noi suntem datori să restabilim adevărul istoric.

Ori ce maghiar nepreocupat trebuie să recunoască fără de nici o rezervă, cumcă românii în timp relativ scurt au făcut progrese îmbucurătoare pe toate terenele vieții publice. Clerul român astăzi nu mai este un stat suferit, ci o clasă de oameni cu cultură frumușică, oameni cu vederi limpede și în prima linie partea cea mai mare oameni morali, cari susțin morală și ordinea în stat. Judecătorii români, puțini la număr, dar sunt oamenii cei mai destoinici și mai activi și nici dușmanii nu le pot trage la îndoială superioritatea în pricepere și în iubire de dreptate.

Amploiații de la administrație, oameni cu mâni curate, lucru de căpetenie în timp de acum, când defraudările sunt la ordinea zilei. Amploiații de la bancele române, — înființate ca să scape poporul român din ghiarele cămătaricilor, — sunt toți oameni reali, bărbați solizi și pot în curând să impună chiar și străinilor în specialitatea lor. Profesorii români, — luptă cu multe neajunse, dar ei nu permit a fi înțrețuți de străinii cei bine plătiți și comisarii guver-

nului, cari iau parte la esamenele de maturitate pe la gimnasiile noastre ar putea face o paralelă tare nimerită și autentică despre puterile didactice dela gimnasiile noastre și despre cele ale gimnasiilor de stat.

Advocații români cu puține excepțiuni încă nimeresc să ocupe loc onorific în tagma advocaților, și dacă nu ar face presiuni mulți judecători asupra partidelor ca să nu meargă la cutare și cutare advocat, că vor perde procesul, — poate ei ar sta și mai bine, decum stau ađi. De ingineri și medici nici că mai vorbim, deoarece cei mai mulți au fost siliți să treacă granițele, ear cari sunt aici, apoi de sigur că nu sunt mai puțini destoinici ca ai fraților maghiari.

Tot ce ne lipsese nouă este aristocrația. Nu o avem și nu o dorim. Popor per eminentiam democrat cum e poporul român, nu a fost pretin al sistemelor feudale; ciocoi din țeara românească nu sunt o marfă căutată la poporul român de acolo, ear aristocrația maghiară — cu puține excepțiuni — nici maghiarilor nu le mai prea face onoare și nu le face pentru aceea, că la prea puțini aristocrați le place munca. În timpul de acum oamenii numai pot trăi, decât dacă vor munci. Ori cât de mare ar fi averea părinților, ea se consumă în scurt timp, dacă nu se va premeni cu acuișii nouă. Magnaților ardeleni, cari până bine de curând le lucrau românii moșia în cinstă, nu le mai vine la socoteală, ca să plătească în rënd cu alți oameni țăderilor câte 40—50 cr. pe ă și așa în desperațiunea lor lesne schimbă proprietatea cu nisce bancnote jidovesce, cari sboară pe nesimțite din busunare și apoi ei devin o sarcină, o povară pentru stat, cum se esprima însuși contele Nicolae Bethlen în o epistolă adresată în zilele trecute domnilor din Cluș.

Tot, ce le mai rămâne este comitatul, această vacă cu multe țite și din care se îndulesc mulți perdevara, și în cas când nici la țita comitatului nu ar ajunge toți, vine ministrul și îi pune în câte un cerc de deputați, ca bine, rău, să trăiască din diurnele date din visteria țerei.

Eată deci, de ce nu sunt reprezentați români în dieta țerei. Nu că doar nu ar fi înțeligență română, nu că doar românii nu ar avea cunoscințe frumoase în ramurile vieții publice, ci pentru că ađi și mandatul de deputat se privesce de un post sigur pe 5 ani ca și al vice-comitelui pe 6 ani și așa mai departe, — și legion este numărul celor ce caută posturi în Ungaria și apoi decât diurnist — mai bine deputat dietal, este parola zilei. — În Un-

FOIȚA.

Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu.*)

Eminența Sa Preasânțitul Domn Dr. Silvestru Morariu Andrieviciu, arhiepiscopul și metropolitul Bucovinei și Dalmației, este fiu de preot și s'a născut în comuna rurală bucovineană Mitocul-Dragomirnei în 14 Novembre 1818. Părintele seu Gherasim a fost bărbat plin de spirit, energie, iubit și stimat de parochienii sei și de toți căți l'au cunoscut; după văduvia s'a înțra el în tagma călugărească și în calitate de ieromonach și fini vieța în monăstirea Dragomirna, unde mormântul i-se poate vedea și astăzi în cimitierul numitei monăstiri. Ear maica Eminenței Sale a fost ficia preotului Grigoriovicu din Mitocul-Dragomirnei cu numele Zamfra. Adevăratul nume original al acestei familii este: „Morariu“; ear adausul „Andrieviciu“ are următoarea istorie: Ducându-și un Morariu din Mitocul-Dragomirnei pentru întâia dată fiul la școala normală (elementară) din Suceava, directorul acelei școale îl întreabă, ce nume de familie poartă? Tata îi spune că se chiamă „Morariu.“ Dar directorului nu i venia la socoteală acest nume, îl întreabă deci pre tată, cum i-se numia cel dintăiu

strămoș, de care mai ține minte? Spunându-i, că s'a numit „Andrei“, directorul stătu pe aceea, ca să-l înscrie pe băiat cu numele „Andrieviciu“, dîcînd, că acest nume este cu mult mai frumos decât numele Morariu. — Procedura aceasta neromânească a directorului se esplică cu aceea, că pe acel timp Bucovina era anecată la Galiția, și că polonii făceau cu românii bucovineni, cam aceea, ce fac astăzi maghiarii cu românii de sub coroana St. Stefan; ei polonizau și slavonizau numele de familii române la toată ocașiunea binevenită*). Sfatul directorului fiind primit, avu drept urmare, că membrii școlii din familia Morariu în toate actele publice purtau numele „Andrieviciu“, pe când consăngenii lor din Mitocul-Dragomirnei se numiau pretutindeni „Morariu“, cum se numesc și până în

* Bucovina a fost anecată la Galiția sub numele de „Czernowitzer-Kreis“ dela anul 1786—1819, așa dară în decurs de 63 ani, lungi ca 63 secole în ceea ce privesce alterarea elementului autohton al țării. În 4 Martie 1819 fu decretată despărțirea ei, căpătând numele de „ducatu“, și dreptul de a alege reprezentanții sei pentru camera din Viena și un guvern propriu (Landesregierung). Dară definitiva deslipire a Bucovinei de Galiția se întempla abia în 4 Martie 1849.

Învățătorii străini (de pe timpul anecării) și chiar unii preoți ca se devin persoane favorite înaintea superiorilor lor, începură a schimoși numele băeților din popor dîcînd, că numele părinților lor e barbar și moșicos. Astfel aninară ei la numele de familie, ba chiar și la cel de botez terminațiunile slave wicz, ski și uk, făcînd din Roman, Ro-

điu de astăzi. Se formară deci după nume din una și aceeași familie două familii deosebite. Acestei anomalii îi puse capet mai întâiu Eminența Sa Arhiepiscopul și metropolitul, revindicându-și prin guvernul țării cu documente autentice strămoșescul nume familiar „Morariu“, ceea ce făcură apoi și ceilalți membrii școlii ai familiei.

Cu privire la viața celui mai ilustru membru al acestei familii însemnăm următoarele:

1. *Carierea.* — Tînărul Samuil Andrieviciu, dotat cu cele mai escelente calități spirituale și-a făcut studiile umanitare și cursul filosofic la liceul de stat din Cernăuț, și tot acolo și-a terminat și studiile din s. teologie între anii 1840—1843 ca elev al seminarului ortodox. Succesul în studii, atât în liceu, cât și în institutul teologic, a fost de

manczuk, Remaniuk și Romanowicz, din Grigori Grigorowicz, din Zurcanu Zurcanowicz, din Constantin Constantinowicz, din Mitrofanu Mitrofanowicz, din Andreiu Andriewicz etc. . . Fii de preoți fură numiți Popowicz și Popadiuk. Cine făcea o suplică, cine cerea un post, cine avea procese, și n'avea fericirea să i-se termine numele pe wicz, ski sau uk, acela nu reușă; ear dacă reușă, se trezia și cu un sufices aninat de numele seu strămoșesc. Veđi articolul „Câteva date statistice și istorice din Bucovina“ de V. Stefanelli „Convorbiri literare“ anul XIV pag. 467—478. Mania de a slavisa numele române există la noi și astăzi. Cunoascem o comună, unde cu documente în mână am putea proba prefacerea și falsificarea în acte publice a numelui de familie „Macu“ în „Macow“ și a lui Cojocariu în Kuschniriuk

*) „Amicul Familiei.“

garia astăzi nu e mai mult minune, dacă la câte un post de scriitoriu concurg cu sutele de oameni — și numai ministrul, care domnesce va ști să spună, cât i-se deschide ușa de rudenii și alții minister protegiați. Românii nu au rudeni prin ministeriu — este deci de explicat, că precum nici la oferirea posturilor nu se iau în considerare, tot așa nu pot fi considerați nici la împărțirea posturilor de deputați.

Voi deci ca aceasta să se știe în lume, să se știe, că în Ungaria căutătorii după pâne lesne de câștigat, nu mai pot fi săturați și îndestulați, și așa după proverbul, că e mai aproape cămașa de piele decât sumarul, guvernul face totul, ca să dea pâne oamenilor sei, ear nu valoroșilor membrii, cari i-ar putea pune de contra pond națiunea română dintre fiii ei, pe cari nu nascerea, ci sudoarea i-a ridicat la o treaptă deamnă în societatea omenească.

Sciindu-se aceasta, noi vom scrie istoria în fe-liul ei și când nu ne va mai fi iertat a scrie istoria adevărată, atunci o vom povesti din neam în neam fiilor și nepoților, ca să rămână în gura lor prin tradiție.

Revista politică.

O depeșă adresată din Tirnova principelui de Coburg exprimă loialitatea poporului bulgar pentru principe, și încunoscimțează, că marea sobranie l'a proclamat de principe pe tronul bulgar și l' roagă să grăbească ca să se presente în mijlocul bulgarilor; răspunsul la aceasta depeșă exprimă iubirea, și o nutrește principele pentru acest brav popor, că dorința cea mai mare a principelui e, ca să i-se dea prilej a lucra pentru fericirea poporului bulgar și că e gata principele a părăsi armata austriacă și a veni în Sofia, *dacă* sublima Poartă va încuviința alegerea și celelalte puteri o vor recunoaște.

Nici nu putea răspunde altfel principele, deoarece tractatul de Berlin sună astfel în privința alegerii de principe: principele se alege de popor, și se aproabă de sublima poartă cu consimțământul puterilor. În urma acestora Sobrania a ales o deputațiune constatătoare din zece membrii, cari să predea actul de alegere principelui și să-l roage să vină fără amănare în Bulgaria. Soarta Bulgariei pare însă de tot nefavorabilă, căci în timpul acesteia regentă și cabinet au avut de rezultat criza ministerială. Regentă mai mult din modestie și a înaintat demisiunea, și Sobrania se înțelege o a respins, recercându-o să rămână până la sosirea principelui, când apoi vor preda acestuia frânele imperiului; în urma acestora și a dat cabinetul demisiunea, regentă a primit dimisiunea cabinetului și a însărcinat pe Stoiloff cu formarea noului cabinet, ear până atunci secretarii generali ai ministerelor sunt însărcinați cu conducerea afacerilor.

Lumea diplomatică însă pune puțin preț pe aceste neînțelegeri, provenite din ură personală, mai mare sublima Poartă alegerea principelui și se întreabă: Sublima Poartă întări-va actul de alegere și oare o vor recunoaște toate puterile, cari au semnat tractatul de Berlin. La asta întrebare puține foi răspund. Vor trebui să se schimbe multe idei între diferitele cabinete, până se va aplana lucrul.

o potrivă strălucit, numărându-se totdeauna la cei mai distinși elevi. După finea anului al treilea la studiilor teologice, se căsătorii cu fiica preotesei veduve Maria Cehovschi din Cehor, născută din familia rezeșească. Scra din Stauscii de sus de pe Ceremuș — anume Ileana, care era înzestrată cu deosebite virtuți femeiesci. Și după anul al patrulea al studiilor teologice, primind hirotonia la 29 Iunie 1843 fu decretat ca administrator parochial, și apoi un an mai târziu ca paroch al comunei Cehor lângă Cernăuț, — unde petrecu 20 de ani, împlinindu-și serviciul totdeauna cu zel apostolic, așa, că Cehorul trece și astăzi ca un model de parochie bine disciplinată. Pierdându-și însă soția în floarea vieții, el în adâncă s'a măchire căuta și află mângăiere sufletească în neobosita ocupațiune păstorească și literară.

La anul 1862, părintele Samuil, lăsând în parochia Cehorului în păstorie pe ginerele seu Artemiu Berariu, primi un loc de referinte cu o remunerațiune neînsemnată la consistoriul din Cernăuț, uude de mai nainte împărțiașia excurendo din Cehor învățământul tipicului și al cântărilor bisericești la seminariul clerical și la școala dascălească.

La anul 1866 reorganizându-se consistoriul bisericești ort.-orientale I. P. S. Sa fu înaintat de Monarchul la demnitatea de consilieriu consistorial. — Aici începe adevărata activitate a I. P. S. Sale, care l'a ridicat de sus într'un timp scurt în ochii

E lucru curios, că chiar Poarta pare a lua în batae de joc alegerea principelui de Coburg. Aceasta transpiră dintr'o telegramă, ce o adresează diplomatul de la Constantinopol, Vulcovici la Tirnova: Care Ferdinand de Coburg este acela, deoarece ecsistă doi. Din Tirnova i-se răspunde: Prințul Ferdinand, care s'a ales, este locotenentul de husari, născut la 1861.

Cu atât mai curioasă pare situația, dacă după alegerea efeptuită organul principal a ministrului de esterne din Viena „Fremdenblatt“, un diar, ce de sigur în afacerea aceasta numai autorizat vorbește, declară în primul seu articol, că *criza bulgară prin actul alegerii principelui de Coburg nici pe departe nu se poate privi de rezolvată, câtă vreme nu este de loc eschisă posibilitatea ca puterile să nu recunoască aceasta alegere.*

Foile ruseci se ocupă din greu cu alegerea principelui. Egeri de prevădută, ce vor răspunde față de actul alegerii principelui de Coburg; ele sunt tare măhnite și atacă și amenință vehement monarchia noastră.

Diplomația austro ungară — scrie „Novoje Vremja“ — poartă o politică ofensivă, țintesce ca să incurce afacerile din peninsula balcanică. Oficial e mai retrasă, dără îngăduie locotenentului ei de husari să sfărțeze tractatul de Berlin. Rusia nu compătisește, dacă acest contract nu mai există, dar Rusia nu va îngădui ca el să peară în liniște. Dacă cea din urmă oară a tractatului a sunat, ea va pregăti o procesiune mormentală „cu bubuituri de tunuri.“ Rusia nu poate lăsa pe poporul bulgar de capul lui; îndrășnețimea germană, care a gândit să ocupe și fără consimțământul Rusiei tronul bulgar, tot nu va cuteza a se așeza în Bulgaria, neprotejat de trupele austriace. Înfașșurarea acestei escorte militare în Bulgaria va trece preste măsura răbdării ruseci și Rusia va striga în cele din urmă celui nechemat: „Nu te atinge, că te frige!“ Principele bulgar trebuie să fie un candidat rusec.

O altă foaie merge și mai departe scrie: *Adunarea actuală a națiunii bulgare ușor dovedesce, că Bulgaria nu vrea să neargă mână în mână cu Rusia și că ținta rusească în orient se poate ajunge numai contra voinții poporului bulgar. Dar dacă Rusia va fi odată convinsă, că bulgarii îi sunt vrășmași în scurt timp se poate întâmpla ca Bulgaria dintr'un stat independent să figureze numai ca o simplă noțiune geografică.*

Incheerea anului scolastic la seminariul „Andreian.“

Conform programului publicat în Nr. 62 al foaiei noastre, esamenele la acest institut s'au ținut începând din 18 până la 27 Iunie a. c. st. v., — la secțiunea teologică esamenele s'a ținut sub conducerea Preacuvioșiei Sale dlui archimandrit și ases. consist. Dr. Ilarion Pușcariu ca comisariu consistorial, ear la secțiunea pedagogică sub conducerea dlui asesor consist. Mateiu Voileanu.

Nu se voim de astădată să ne facem observările noastre detaiate despre spiritul în care se observă viitorii conducători și păstori sufletesci ai poporului nostru, constatăm numai, că progresul dovedit în general se poate privi de mulțamitoriu și ne măgulim cu speranța, că în urma întocmirilor și

întregii preoțimi din Bucovina și în însăși grația Curții imperiale. — Dar în fine avu a se lupta cu tendințele instrăinătoare ale episcopului Hacman, care în acel timp de tristă memorie, urmă orbiș sfaturilor resvrăitoare ale secretariului seu Anton Schönbach. Lupta era neegală, și Hacman supunându se șoptelor dușmănoase românismului din Bucovina, culcă la pământ deodată doi consilieri, anume pe consilierul Morariu și Zurcan, adecă pe cei mai de frunte lucrători în consistoriu, suspinându-i *ab officio et sacris*. Cele mai cutezătoare incriminări și calunnii au fost aduse contra acestor doi escelenți preoți ai Bucovinei. Dar adevărul în scurt timp a triumfat, și amândoi fură reintegrați în posturile lor, îndată după moartea lui Hacman, care s'a întâmplat la anul 1873. Asta procedură i-a pëtat lui Hacman numele pe totdeauna. — Dela anul 1874 părintele Morariu deveni sufletul consistoriului și al archidiecesei. Doi metropoliti se succedară după Hacman, anume părinții Teofil Bendicela și Teoctist Blasieviciu, amândoi oameni bolnăvicioși și înaintați în etate, cari nu avură nici timpul necesar, nici vigoarea sănătății, spre a-și însemna lucrarea lor archiepiscopală prin fapte mai remarcabile, deși poate bunavoința nu le lipsia. — La anul 1874, părintele Morariu — intrând în statul monahal — fu înaintat la rangul de archimandrit catedral, primind cu aceasta ocaziune și numele călugăresc de „Silvestru.“ Trei ani mai târziu părintele Silvestru fu numit

îmbunătățirilor, ce s'a făcut în anul trecut în seminariu, elevilor li s'a dat toate condițiunile de lipsă pentru de a se înzestra cu armele necesari pentru frumoasa și însemnata chemare de părinți sufletesci și luminari ai poporului nostru, din ce în ce vom putea înregistra progres tot mai îmbucurătoriu.

Incheerea solemnă a anului scolastic s'a făcut Luni în 29 Iunie în modul următoriu: În biserica din cetate s'a oficiat sf. liturgie sub conducerea dlui direct. seminariul Ioan Hannia asistat de profesorii Crișan. La finea serviciului divin s'a cetit rugăciunea de mulțamită. Corul seminariul sub conducerea prof. sem. G. Dima a desfășat și de astădată inimile credincioșilor, prin esecutarea cântărilor liturgice.

După sevêrsirea sfintei liturghii, adunându-se toți elevii seminariului în sala festivă a Preacuvioșiei, fiind de față întregul corpul profesoral, Preacuvioșia Sa dl archimandrit a ținut o frumoasă și potrivită cuvântare, — ce la rogarea noastră binevoind Preacuvioșia Sa a ni-o pune la dispozițiune o publicăm mai jos în toată estensiunea.

Dl director seminariul mulțemind dlui comisariu pentru paciința și tactul arëtat sub conducerea esamenelor, totodată a accentuat datorințele ce le au elevii cari absolvënd es în viața practică și apoi a declarat anul scol. 1886/7 de încheiat

Cuvântarea rostită de Preacuvioșia Sa dl archimandrit Dr. Il. Pușcariu este următoarea:

Prea onorate Domnule Director! Onorat corp profesoral! Iubiților elevi ai institutului seminariul!

Esamenele se pri esc în viața școlară ca un mijloc din cele mai principale pentru constatarea progresului în instrucțiune. Ele formează totdeodată un moment serbătoresc atât pentru profesori, cât și pentru elevi, și pentru alții și pentru alții, — deși din deosebite puncte de vedere sunt ele de regulă un isvor de bucurie și de mulțamire; profesorilor procură esamenele momente de bucurie, când ved și se conving ei, că sêmînța aruncată de ei a cădută pe pământ bun și roditor și aduce fructe însute și înmiite; se bucură și scolarii, când pot înregistra progres eminent la fondul lor de cunoscințe. După natura lor esamenele sunt un fel de bilanț anual, ce fiesce care om cu minte îl trage cu afacerile sale pentru a fi orientat.

Avënd eu norocire la mandatul Esceleției Sale, Domnului nostru archiepiscop și metropolit Miron Romanul a condus esamenele în secțiunea teologică, me află în demnat a constata mulțamirea, ce o simțesc pentru rezultatele esamenelor din acest an, ținute la acest institut și îmi țin de sacră datorință a da espresiune acestor mulțamiri și în raportul, ce sum datoriu a-l așterne Esceleției Sale Domnului archiepiscop și metropolit în privința rezultatului esamenelor.

Eară aici în acest moment serbătoresc cred a urma numai datorinții mele, când în numele Esceleției Sale, Domnului nostru archiepiscop și metropolit, mulțemesce preon. domnului director și prea onorațiilor domni profesori seminariali pentru fatigiile și sacrificiile aduse pentru obținerea unui rezultat atât de îmbucurătoriu.

Mai pe urmă mă adresez cătră Voi iubiților elevi seminariali cu acel sfat, ca rezultatele în învățământ, obținute în sealaș sau chiar credința, că acum toate le ați făcut și că numai odichna este îndreptățită a avea loc. Tocmai rezultatele obținute au să servească de motori la stăruințe nouă, căci lege firească este pe terenul moral, ca omul prin succese să se avente tot mai mult și mai mult spre scopuri

archimandrit archidieceșan și vicariu general al Metropolitiei, ear după repausarea fericitului Teoctist fu înaintat la treapta de administrator al eparchiei, eară apoi denumit de archiepiscop și metropolit în scaunul vacant al Bucovinei și Dalmației.

2. *Activitatea literară.* — Poetul rege al românilor, lauriatul bard din Mircești V. Alecsandri dice în *introducere* la scrierile lui Constantin Negruzzi, că „spre a apreția și a judeca meritul unui autor, trebuie a cunoaște bine timpul, în care el a scris, gradul de cultură al limbei, în care el a fost îndemnat a scrie, și dificultățile de tot soiul, prin cari geniul seu și a făcut drum pentru ca să easă la lumină.“ — „A sosi pe lume într'o țeară liberă și civilisată, este o mare favoare a sorții; a găsi în aceea țeară o limbă cultă și avută pentru a-și exprima ideile și simțirile, este un avantaj imens pentru cei chemați a culege lauri pe câmpul înflorit al literaturii...“

Ei, în ce timp și-a făcut I. P. S. S'a studiile, ce limbă românească a aflat la conaționalii sei scoliti, cum era tractată aceea limbă pe timpul acela, și ce greutăți a trebuit să învingă geniul marelui prelat, ca să poată crea opere, ce cu deosebire-l caracterizează de fiu al provedinții în mijlocul poporului seu și cari vor fi păstrate ca nesce te-saure prețioase în istoria culturală a Bucovinei?!

(Va urma.)

bune. Când omul se simte obosit, este semn în cele mai multe cazuri, că ce a făcut, a făcut, așa dîcînd în silă, eară nu din nobilă năzuință, și starea lui de acțiune a fost o sarcină, de care cantă cât mai iute a se elibera. Aceasta, iubitorilor elevi, se nu se adevărească la nici unul din Voi!

În special me adresez către acei elevi ai acestui institut, cari sunt cu piciorul în prag a părăsi acest paladiu al muselor, spre a le da acel consiliu, că pășind mai curînd ori mai tîrziu în viața practică ca preoți și învățători, se nu uite nici când de acele precepte, ce le-au învățat aici; din contră, ori unde și sub ori-ce împregiurări s'ar afla, se aibă înaintea ochilor chemarea lor sântă: se conlucre cu devotament în via Domnului și mai presus de toate se strălucească prin conduita bună și viața morală; căci numai așa se vor arăta mulțumitori față de binefăcătorii lor și vor purta cu demnitate onoarea statului lor.

Precum așa se fie, Ve doresc din tot sufletul.

Politica rusească în țările române.

(Urmare.)

Acestia vîduseră, că Turcia merge spre decădere și Rusia părea că-i ia locul, de aceea conduși de interesul personal, toți făceau politică rusească și diceau lui Cantemir Vodă: Bine ai făcut Măria Ta de te-ai închinat Rușilor, că noi ne temeam, că te vei duce la Turci și așa aveam gând, se ne unim cu Rușii." (Mustea 50).

Cunoscînd astfel mobilele și motivele, cari au îndemnat pe țărani pe preoții țărani, pe călugări și pe ciocoi se și manifeste înclinarea lor spre Rusia ne vom putea explica și rolul, ce aceste clase sociale au jucat față de politica rusească.

Țările române prădate, jefuite și supte până la măduvă de conducătorii ei cei vitrigi, erau stoarse și de ultimul element de viață de Turci, cari considerau aceste țări ca grănarile și ca avant-posturile lor militare, în luptele lor contra tuturor vișmașilor lor. Astfel vedem armatele române cu domii lor în mai toate luptele Turcilor contra nemților, polonilor, ungarilor, cîștigînd victorii și vîrsându-și sângele pentru interesele asuprașilor lor; suferința însăși are margini și vocea desperării la un moment va dice destul...

Pentru spriginirea celor dîse ne vom servi cu exemple: În 1672 Domnii români Stefan Petriceiu și Gr. Ghica sunt orînduiți se meargă cu armatele turcesci la Hotin pentru a se lupta contra polonilor; în timpul luptei însă ambii Domni trec în partea polonilor. Turcii sunt bătûți și Domnii români fiind în o pozițiune falsă față cu protegiutoarea lor naturală, deoare-ce o trădase, își întorc privirile către Țarul Rusiei, la care trimit în 1674 pe un călugăr grec Teodor ca se-i închine țara și se roage pe împărat „ca se scape de suferințe”. Țarul Alexe primesc această supunere cu o ipocrită abnegațiune creștină și pune singura condițiune ca se nu se închine polonilor, ci Rusiei; căci numai așa: „ve voui scăpa de suferințe și ve voui da și ajutor bănesc”; tot asemenea în 1688 Țarul primesc cu aceeași prefăcută desinteresare creștinească pe *archimandritul Isaia*, care era trimis al lui Serb. Cantacuzin, cerea ajutorul Rusiei; îi pune însă numai o singură condițiune: „ca la alte state se nu ve aneșafi nici se ve supuneți, căci eu ve voui da ajutor, pentru numele sfintei biserici a răsăritului (Mitilineu).

Astfel vedem, că singuri noi suntem cauza intervențiunii Rusiei în afacerile gospodării țării noastre, intervențiune, care într'un moment era cât pe aici se ne intervertească cu totul...

Țarul, care a inaugurat cu multă pricepere începutul mării Rusiei și a întinderii ei în peninsula balcanică, care a pus masca ipocrisiei și a fățarniciei pentru a ascunde hidoasele intențiuni, masca pe rînd purtată de toți Țarii, masca, care a ademenit mult pe sincerii români; acesta este Țarul Petru cel mare 1682—1725. Pentru ca se ascundă și mai bine adevăratul scop al politicei sale, adecă deschiderea și deplina asigurare a debuseurilor comerciale dela Marea-Neagră, prin care se da adevăratul element de viață Rusiei, căci un stat fără mare, moare aficiat, el face începutul aceluia interminabil și de rășboae poreclite sfinte, cari sub masca fățarnică a religiunii, aveau se deschidă urmașilor un drum sigur de amestec încontinuu în afacerile inferioare ale Turciei.

Petru dice în manifestul politic de declararea resbelului din 1711 „că grecii, valachii, bulgarii și sîrbii gem sub jugul barbarilor și dovedesc prin adîncea lor miserie, că se țin turcii de tractatele lor” și prin urmare rezultă, că Rusiei, reprezentanta creștinismului ortodox, incumbă sacra datorie de a scăpa pe frații sei în creștinism de sub jugul Turcilor. Masca prindea așa de bine, încât și cei mai increduli trebuiau se se convingă și astfel cu toții și bulgarii și grecii și sîrbii și aveau privirile îndreptate spre ingerul tutelar al Nordului. Fățarnica mască a frăției creștine a fost luată drept adevăr mai întăiu de români, căci ei sunt, născocitorii acestei idei, prin misiunile diplomatice ale călugărilor Teodor și Isaia.

Starea de înjosire și de miserie, în care se afla țările române, pozițiunea umilită și nesigură a domnilor, cari se susțineau numai dînd necontentit la bani, făcea insuportabilă această pozițiune și pentru aceasta vedem pe ambii domni Cantemir și Brâncoveanu, că negociază cu Petru. Petru foarte dibaciu încheie un tractat, cum sciu ei se garanteze, nu numai autonomia țării, dar până și afacerile ei năutrice: pozițiunea, alegerea și veniturile domnului, drepturile boerilor și ale monastirilor, numărul de armată soldată și echipată de împărăție.

(Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Iara, 28 Iunie, 1887. Fîndcă se vestise, că sub-reuniunea învățătorilor din protopresbiteratul Lupșei își ține adunările sale în comuna vecină Cacova-Ierii, me dusei din curiositate și eu, se vîd isprăvile, ce ea le face, cu atît mai virtos, că înțelesesem, că prin lucrările ei va fi interesantă.

Că nu m'am înșelat în așteptările mele, vor servi de martor cele ce cu plăcere me vîd îndemnat ale da publicității. Am vîdut puse la ordinea dîlei mai multe obiecte de interes spre dezbateri. Între acele obiecte amintesc disertățiile: „Unele defecte ale învățătorilor nostri” de A. Muntean; „Enumerarea metoadelor cetit-scrisului și rezultatul aceloră” de Vas Gan; „Ce poate învățătorul se facă din a sa parte ca pruncii se frecventeze bine scoala;” de S. Rotar și raportul învățătorului V. Gan despre decursul examenelor dela scoalele din acel tract. S'au mai ținut afară de aceste, prelegeri practice din religiune, comput și limba maternă de învăț. S. Samoilă și A. Muntean.

De importanță sunt hotărîrile, prin cari se însărcinează comitetul a cerceta după manualele, de cari au învățătorii a se folosi la propunerea religiunii în scoală, căci cum bine s'a dîs, în această privință stăm de tot rîu cu scoalele noastre; de asemenea s'a luat dispozițiuni pentru de a se trimiti un învățător la cursul de industrie din Ludoș, pentru care scop s'au și subscris considerabile sume benevole.

Între toate însă a plăcut mai bine publicului ședința literară, ce s'a dat Duminecă seara în localul scoalei gr. or. Debutanții au fost de mai multe ori aplaudați. Programul a fost: 1. „Cuvînt de deschidere,” de protopresbiterul I. Danciu. 2. „Hora Serverinului,” cînt. 3. „Mugur-Mugurel,” solo de V. Ionici. 4. „Urmările desfrîului,” cuv. de Vas. Gan. 5. „Peneș Curcanul,” decl. de I. Pascu. 6. „Tudor Vladimir,” cînt. 7. „Lenea la poporul român,” dis. de A. Muntean. 8. „La arme” de Krüger, cînt.

La încheierea ședințelor s'a ținut și servit dîceese pompos, la finea căruia a urmat parastas pentru Șaguna, Gozdu și Andronic și un cuvînt ocașional, rostit de prot. I. Danciu.

Negreșit meritul, că a succes preste așteptare ședința acestei subreuniuni, că a atras la sine un public atît de numeros, este al șefului tractului, care și de astădată s'a pus în fruntea învățătorilor sei. Nainte cu D. deu. A.

Sânt-Petru, la 23 Iunie, 1887. Dle Redactor! Permiteți-ne a Ve roga se binevoiți a da loc în prețitul dîriaru al nostru „Telegraful Român” următoarele:

Esamenul de va:ă al elevilor dela scoala centrală ortodoxă română din Sânt-Petru, la care e afiliat Săcelul și Unciucul din tractul protopresbiteral greco-oriental al Hațegului, amîsurat decisiunii eforiei școlare, în conțelegere și cu reverența Sa dl protopresbiter tractual s'a ținut sub presiul zelozului domn protopresbiter tractual, Ioan Rațiu, Duminecă în 14/26 Iunie, la care pe lângă un public destul de numeros din numitele comune; mai participară și Ilustrul domn Br. Nopesa Elek, însoțit de ilustra sa doamnă, cari locuiesc în comuna Săcel. Numiții oaspeți au asistat aproape dela începutul esamenului până la finea lui, fiind satisfăcuți pe deplin de răspunsurile cele prompte ale elevilor scoalei noastre, din toate obiectele precum și din limba maghiară. Ilustritatea Sa dl br. Nopesa binevoit și de astădată a premia pe elevii cei mai buni, cari s'au distins și anumit pe elevul: Vasile Simulescu il premia în deosebi cu 1 floren v. a., ear pentru ceialalți puse la dispozițiune suma de 9 fl v. a., care numai decăt s'a și distribuit elevilor, luându-se ca basă frecventarea și diligența școlarilor. Pentru care faptă maritimioasă subscrișii în numele elevilor și al părinților lor, cari au fost încă foarte mulțamiți, de cele petrecute — ne ținem de cea mai ferbinte datorință a esprima ilustrilor oaspeți mulțamită publică. Dea atotputintele Dumneșeu ca elevii scoalei noastre se fie mai adeseori fericiți de atari binefăcători, deoarece părinții prin vitregitate

timpurilor sunt foarte sîraci, apoi fi lor sunt tare talentați.

Pavel Erdebeni,
paroch și preș. al ef. scol. gr. or.

Gheorgiu B. Reitescu,
învățător diriginte și secretar al eforii școlare.

Convocare.

În conformitate cu §§ 14 și 21. din statutele Asociațiunii transilvane și în conformitate cu concludul comitetului Asociațiunii dedto. 4 Martiu a. c. Nr. 66. pt. 31. adunarea generală pentru anul curent se convoacă prin aceasta în orașul Sibiiu pe ziua de 28 August a. c. stilul nou și dîlele următoare.

Aducînd aceasta la cunoscința publică, invit pe toți membrii Asociațiunii a lua parte în număr cât mai mare la ședințele adunării.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiiu, în 9 Iuliu, 1887. Bologa.

Varietăți.

* (Esamenul de calificățiune învățătoresc.) Eri în 1 Iuliu s'a început esamenul de calificățiune învățătoresc la care a fost admiși cu totul 75 de învățători și 5 învățătoare, dintre cari numai unul nu s'a prezentat. Despre rezultat vom raporta la timpul seu.

* (Noul principe al Bulgariei.) Principele Ferdinand, Maximilian, Carol, Leopold noul ales pe tronul bulgar, s'a născut la 25 Faur, 1861 și e al cincilea fiu al principelui August, Ludovic, Victor, general-maior austriac, mort la 26 Iuliu 1881, și al principesei Maria, Clementina, Carolina, Leopoldina, Clotilda de Orleans, fca răposatului rege al Franciei Ludovic Filip. — Principele Ferdinand de Coburg e înrudit cu regele Belgiei prin căsătoria fratelui seu mai mare Regele cu principesa Luisa, fca lui Leopold II; cu împăratul Braziliei prin căsătoria fratelui seu, principele August cu principesa Leopoldina, a doua fca a lui Don Pedro II; cu casa de Austria, prin căsătoria surorii sale principesa Clotilda cu arhiducele Iosif; și cu casa de Bavaria prin căsătoria surorii sale de a doua, principesa Amalia, cu principele Maximilian, duce de Bavaria. Ferdinand de Coburg este oficer în regimentul 11 de husari, în armata monarhiei noastre.

* (Îmbunătățirea viptului soldaților.) S'au făcut încercări în mai multe garnisoane pentru ca soldații se fie provăduți și cu cină. Cheltuelile s'au luat de doi cruceri pentru un soldat. S'a constatat însă că această sumă nu e de ajuns, ci sunt de lipsă cel puțin patru cruceri pentru fie-care cină. Suma s'ar urca deci în timp de pace la trei milioane floreni și după cum se spune, aceasta sumă se va și pune în bugetul anului viitoriu.

* (Invitare) la „Petrecerea de vară” ce se va ține la „Detunata” în comuna Bucium, în favorul fondului, Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și jur, la 17 Iuliu st. n. a. c.

În cas de timp nefavoritor petrecerea se amână pe ziua de 24 Iuliu n. când, în cas de timp nefavoritoriu se va ține în localitățile lui Al. Danciu în Bucium-Cerbul.

Începutul la 10 oare a. m.

Prețul de intrare de persoană 50 cr. de familie 1 fl. Suprasolviri se primesc cu mulțamită și se vor cuita pe cale dîriaristică. Comitetul arangiator.

* (Invitare.) Junimea studiosă română din jurul Seliștei are onoare a invita la producțiunea declamatorică-musicală împreună cu joc, ce o va arangia în 12/24 Iuliu a. c. în sala cea mare a scoalei gr. or. din loc cu următorul program:

1. „Cuvînt de deschidere,” rostit de președintele Valeriu Millea, cleric curs. III.
2. a) „Serenadă” cîntec în patru voci, executat de corul junimei; b) „În pădure” cîntec în patru voci, executat de corul junimei.
3. „Peneș Curcanul,” poesie de V. Alecsandri, declamată de Valeriu Branisce, stud. abs.
4. „Uite mamă,” cîntec în 4 voci, executat de corul junimei.
5. „Surugiul,” cîntecel comic de V. Alexandri, declamat de Aleman Galea, cleric curs. II.
6. a) „Coroana cufundată” cîntece în 4 voci, executat de corul junimei; b) „Cucuruz” cîntec în 4 voci, executat de corul junimei.
7. „Polipul unchiului,” comedie într'un act, de Ioan Slavici.

Persoanele:

„Ciocănel”, Valeriu Millea, cleric; „Iulian”, Nicolau Dobrotă, cleric; „Vespian”, Ioan Bratu, ped. abs.; „Verigă”, Ioan Rechițan, student.

NB. În paușă vor juca câțiva tineri jocurile istorice „Călușerul” și „Bătuta.”

Începutul la 8 oare seara. Prețul de intrare: de persoană 50 cr., de familie 1 fl v. a. Eventualul

venit curat e destinat unui scop filantropic ca și în trecut. Suprasolviri se primesc cu mare mulțumită și se vor cuita pe cale diaristică.

Comitetul arangiator.

* (O vacă cu două capete.) Cetim în „Răsboiul:” O vacă cu două capete a fost espusă nu de mult în New-York. Cele două capete sunt aproape egal de mari, dar numai unul îndeplinește toate funcțiunile ce i se cuvin. Monstruositatea nu sunt rare la animalele domestice, dar astfel de forme sau se nasc moarte sau mor curând după naștere și de aceea e mirare, că vaca mai sus amintită a crescut și trăește până acum.

Dare de seamă

despre activitatea societății de lectură „Andrei Șaguna” a elevilor de la institutul Andreian în cursul anului scol. 1886/7

(Începere.)

Înmulțirea bibliotecii a rezultat parte din donațiuni, parte din procurări făcute pe spele societății cum și prin compactarea unor diare și foi periodice.

Intre marinimoșii donatori se numeră: Academia română; Academia din Cernăuți; Societatea „România jună”; Reuniunea rom. de cântări din Sibiu; Direcțiunea gimn. din Beiuș și următorii P. T. Domni: Nicolau Popea, archimandrit și vicariu; Zacharia Boiu, asesor consist.; Ioan Popescu, profesor de teologie; Simeon Popescu, protopresbiter; D. Făgărășan și S. Moldovan, profes. gimnas.; S. Moldovan prof. gimn.; Dr. I. Crișan, prof. de teologie și N. Putnok, prof. gimn.; Const. Demian, paroch în Brețou; G. Moian, învățător și Iuliu Pitic, ped. an. I. Aici este locul să adau-

gem, că în Ministru de culte și instrucțiune din București a bine voit a dona societății opul atât de prețios: „Biserica episcopală a mănăstirei „Curtea de Argeș.”

Suma cărților primite prin donațiune: 27 opuri în 27 volume și 4 fascicule.

Prin compactarea unor diare și foi periodice biblioteca s'a sporit cu 12 opuri în 12 volume.

Față de anul trecut scol. biblioteca arată un sporiu de 34 opuri în 35 volume.

În cursul anului scol. de față, societatea a primit gratuit următoarele diare și foi periodice: 1. „Advocatul Poporal.” 2. „Amicul Familiei.” 3. „Biserica ortodoxă română.” 4. „Biserica și Scoala.” 5. „Bălaorul.” 6. „Candela.” 7. „Convorbiri pedagogice.” 8. „Deșteptarea.” 9. „Economia Națională.” 10. „Foaia bisericească.” 11. „Foaia scolastică.” 12. „Foaia diecesană.” 13. „Familia.” 14. „Gazeta Transilvaniei.” 15. „Gazeta săteanului.” 16. „Lumina pentru toți.” 17. „Luminătorul.” 18. „Românische Revue.” 19. „Pedagogul Român.” 20. „Telegraful Român.” 21. „Transilvania.” 22. „Tribuna.” 23. „Sieb. Deut. Tageblatt.”

Abonate din averea societății au fost: 1. „Convorbiri literare” și 2. „Scoala și Familia.”

De present biblioteca reprezintă o valoare de 2994 fl. 33 cr. cu 260 fl. 18 cr. mai mult ca în anul trecut, excepționând valoarea catalogului cărților bibliotecii tipărit în 600 exemplare ce reprezintă o valoare de 96 fl. 45 cr.

Averea societății în bani gata este de 565 fl. 54 cr. Subtragând spelele din anul acesta în sumă de 363 fl. 30 cr. din venitele în sumă de 279 fl. 13 cr. rezultă cu finea anului un deficit de 84 fl. 17 cr. care s'a acoperit din economiile anilor precedenți. Acest deficit este motivat prin cumpărarea mai multor cărți, a căror trebuință era adenc simțită și cu deosebire prin tipărirea catalogului cărților bibliotecii amintit

mai sus, dar prin vinderea acestuia spele se vor restitui succesive cu prisos.

Archiva s'a sporit în decursul acestui an cu 108 piese.

Colecțiunea numismatică consta cu finea anului scol. 1885/6 din 86 bucăți. În decursul acestui an a crescut prin donațiuni cu 28 bucăți. Numărul bucăților cu finea acestui an scol. deci e de 114.

Cu finea acestui an scol. deci colecțiunea numismatică constă din 114 bucăți.

În anul acesta ca și în cei precedenți, societatea a avut la dispoziție două odăi din localitățile seminariale. În una din aceste odăi au fost așezate dulapurile bibliotecii; ear cealaltă a servit ca sală de lectură.

Mobilierul s'a sporit cu un dulap pentru archivă. Mobilierul întreg reprezintă o valoare de 286 fl. 12 cr. ear recuizitele de 126 fl. 53 cr.

Întreaga avere a societății computată în bani reprezintă o valoare de 3985 fl. 53 cr.

Până a nu termina aceasta scurtă dare de seamă, fie-ne permis a esprima în numele societății cele mai călduroase mulțumiri onoratelor redacțiuni dela foile amintite, cum și numeroșilor donatori și sprijinitori ai societății noastre.

Sibiu, 24 Iunie, st. v. 1887.

Emilian Popescu,
președ. comitetului.

Ioșif Blaga,
not. și raportorul comitetului.

Loterie

Sâmbătă în 9 Iuliu 1887.

Timișoara:	24	6	83	39	15
Viena:	78	2	44	40	15

Mercuri în 13 Iuliu 1887.

Brünn:	81	9	36	37	39
--------	----	---	----	----	----

Nr. 177—886.

[1612] 3—5

CONCURS.

La scoalele medii române greco-orient. din Brașov sunt de ocupat următoarele posturi:

1. un post de profesor de limba și literatura maghiară, ca studiu principal, și ca studii auziliari, română și latina, la gimnasiu, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

2. un post de profesor pentru limba și literatura franceză, ca studiu principal, și ca studiu auziliar limba română, la scoalele comerciale și reale, cu 22 oare de propunere pe săptămână;

3. un post de profesor secundar de musica vocală pentru gimnasiu, scoala comercială și reală și la clasele IV și V de fete, cu care post este împreunat și oficiul de instruitoriu și conducătoriu al corului bisericeii rom. ort. res. dela St. Nicolae din Brașov;

4. un post de profesor secundar de gimnastică, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, cu 16 oare și pentru scoalele normale cu 4 oare de propunere pe săptămână.

Pentru ocuparea acestor posturi se escrie concurs cu termin până la 15/27 August 1887.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforie scolară, instruite cu documentele:

a) că sunt de naționalitate români și de religiune greco-orientali;

b) că au purtare bună, atât în privința moralității cât și a ținutei sale cetățenesci;

c) că sunt sănătoși de constituție;

d) că reflectanții la postul de sub

1. au calificațiunea prescrișă de legea de instrucțiune din anul 1883 Art. de lege XXX. §. 29, 30, 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale autorităților bisericesci confesionale române greco-orientale din archidieceasa Transilvaniei; eară reflectanții la postul de sub 2 se fi absolut gimnasiul și facultatea filosofică sau vre-o academie comercială și posed perfect limba franceză;

e) reflectanții la postul de sub 3. se producă testimoniu despre absolvarea cursului la vre-un conservatoriu de musica, sau că posed cunoștințe temeinice de musica vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub 4. vor documenta cu testimoniu de spe-

cialitate, capacitatea lor a instrui în gimnastică.

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sunt:

Pentru concurenții de sub Nr. 1. și 2:

Până la obținerea decretului de profesor definitiv (§. 30 legea de instrucțiune din 1883), salariu anual de 700 fl., după aceea în următorii doi ani 800 fl. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. cincuinalii de câte 50 fl., cari se vor repeta de 5 ori, și relut de cuartir de 130 fl., cu inaintare în categoria de 170 fl. pe an, precum și drept de pensiu conform statutului în vigoare

Postul de sub Nr. 3. este împreunat cu salariu anual de 500 fl. dela scoale, eară dela Biserica St. Nicolae cu salariu anual de 600 fl. și 50 fl pentru Note.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat un salariu anual de 480 fl. v. a.

În fine au să dechiare concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat regulamentelor și dispozițiunilor în vigoare ale institutului nostru.

Eforia scoalelor centrale române ort. răsăritene, Brașov.

I. Strevoiu,
v.-președ.

[1613]

CONCURS.

3—3

Pentru ocuparea postului de învățătoreasă, la scoala privată elementară de fetițe din Abrud, susținândă prin „Reuniunea femeilor române” din Abrud, Abrudsat și jur se escrie concurs, cu termin până la 6-lea August st. n. a. c.

Emolumentele sunt: 500 fl. v. a. în bani, cari se vor plăți în rate lunare, și cuartir în edificiul scoalei;

Doritoarele de a ocupa acest post au să producă următoarele documente:

1. Atestat de botez, că e născută română.

2. Atestat de moralitate și purtare bună

3. Testimoniu scol. că a absolvat preparandia în toată regula, și posed atestatele de calificațiune recerute prin legea scolară.

4. Să dovedească, că posed perfect limba română în vorbire și scriere, de asemenea și limba maghiară și germană, precum și dexteritatea în lucru de mână.

Se mai recere dela concurenți, și praca de cel puțin unul sau doi ani; care vor avea și cunoștință de musica vor fi preferite.

Concursele instruite în modul arătat sunt de a se subșterne la subscrisa președintă în Abrud, până la 6 August a. c.

Dela comitetul „Reuniunii femeilor române” din Abrud, Abrudsat și jur. Abrud, în 27 Iunie, 1887.

Anna Gall, Alesandru Ciura,
presidentă. secretariu.

Ad Nr. 271 prot.

[1611] 3—3

CONCURS.

Pe basa ordinului consistorial de datul 24 Februaru 1887, Nr. 694 B. se escrie concurs pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroch gr. or. Ioan Marcu din Rucăr cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Jumătate din toate venitele parochiei de clasa a III-a, cari computeate la olaltă dau suma de 200 fl. v. a.

Doritorii de a compete la acest post se și aștearnă petițiunile instruite în sensul statutului organic și la regulamentului pentru parochii din 1878 la subseminatul oficiu protopresbiterial în terminul sus-indicat.

Făgărăș, 27 Maiu, 1887.

Oficiul protopresbiterial al Făgărășului. În conștelegere cu comitetul parochial

Iuliu Dan,
adm. protopresb.

Picăturile lui St. Iacob.

Se întrebuițează ca mijloc spre deplină și sigură leuire contra tuturor suferințelor de stomach și de nervi, chiar și contra boalelor, cronice, catar de stomach, slăbire de stomach, colică, junghiuri, mistuire ne-regulată, tresaltare, batere de inimă, durere de cap etc. **Picăturile lui Iacob**, destilate conform receptului peregrinilor monăstirei Actra din 22 de plante de cură radicală din orient, unde și ați fie-care se întrebuițează cu cel mai mare succes spre cură, stipulă prin compunere la întrebuițarea picăturilor rezultat sigur.

Prețul: 60 cr., o sticlă mare 1 fl. 20 cr. v. a., pe lângă trimiteri ori asignațiune. **În toate farmaciile se află.**

Deposit principal: M. Schultz, Hannover, Eschenstrasse 6. [1452] 15—26

Sz. 234.—1887 tkvi.

[1616] 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagyszabeni „Albina” takarékos és hitelintézet végrehajtónak ladamosi Munteanu Niculae végrehajtást szenvedő elleni 72 frt. tőke követelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a vizaknai kir. járásbíróság területén ladamos határon fekvő a ladamosi 65-ik számú tjkben A + 1—18 és 21—36 r. sz. alatt felvett közös ingatlanokból végrehajtást szenvedett Munteanu Niculae-nek fele rész jutalékára 584 frt 35 kr. becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt től ingatlanok az 1887 évi Augustus hó 4-ik napján délelőtti 10 órákor a ladamosi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis összesen 58 frt 44 kr. készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes érték papirokban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §-a értelmében bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgált. tni.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságtól, 1887 évi március hó 3-án.

Sz. 355.—1887 tkvi.

[1617] 1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a Nagyszabeni „Albina” takarékos és hitelintézet végrehajtónak Háder Todor a Niczi örményszékesilakos végrehajtást szenvedő elleni 14 frt. 72 kr. tőke követelés és járuléki iránti, végrehajtási ügyében a Vizaknai kir. járásbírószág területén örményszékesi határon fekvő az örményszékesi 540-ik sz. tjkben A + 1—22 r. sz. alatt foglalt Háder Todor a Niczi tulajdonú felvett ingatlanai 946 frt. 50 kr becsárban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887 évi Augustus hó 3-ik napján délelőtti 10 órákor az örményszékesi község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 94 frt 65 kr. készpénzben vagy az 1881 évi LX t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes érték papirokban a kiküldött kezéhez letenni, a vagy az 1881 évi LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgált. tni.

A vizaknai kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóságtól, 1887 évi március hó 23-án.